

СВІТОВИЙ КОНІРЕС ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

ЗВЕРНЕННЯ

ДО УКРАЇНЦІВ ПОЗА УКРАЇНОЮ СУЩИХ

16—19 ЛИСТОПАДА, 1967

НЮ ЙОРК, Н. Й., ЗДА

diasporiana.org.ua

ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ!

Ми, уповноважені делегати крайових представництв з усіх країн українського поселення, звертаємося до всіх українців поза Батьківщиною з повідомленням про те, що в днях 16, 17, 18 і 19 листопада 1967 року відбувся в місті Нью Йорку, Н. Й., у ЗДА, Світовий Конгрес Вільних Українців, який створив Секретаріат СКВУ і прийняв важливі постанови.

Здійснено це велике діло внаслідок зговорень і узгіднень всіх українських самостійницьких організацій, згуртовань та установ, які взяли участь у Конгресі. Це слід вважати загальним успіхом всіх українців, що перебувають поза межами України.

Наші успіхи в країнах нашого поселення були можливі завдяки двом чинникам: 1. Рокам нашої державности і дальшої невпинної боротьби за її відновлення, яка активізувала й українські сили поза Україною; 2. Зусиллям тих українців з різних часів еміграції, які, часто у важких умовах, не жаліли своєї праці й майна, щоб зберегти себе як окремішню національну групу, щоб створити установи й організації, які стали незрушимою підвалиною для дальшого будівництва.

Нас тепер багато у вільному світі. Ми живемо в різних країнах, на різних континентах. В ЗДА, в Канаді ми розбудували поважні установи, виховали нові кадри інтелігенції і здобуємо щораз більші впливи в усіх ділянках життя. В Європі, в Південній Америці, в Австралії — скрізь українці своєю зорганізованістю, заповзятливістю, моральною поставою і рішучим обстоюванням прав українського народу здобули собі респект серед громадян і їх політичних керівників у цих країнах.

Українці винесли зі своєї Батьківщини великі духові вартості, довголітню героїчну традицію, любов до волі й вільної національної творчости. Ми навчилися від свого народу, згідно з його традицією, шанувати гідність людини, ми пізнали вільне життя, а також пам'ятаємо усі страхиття національної неволі, старшунання одного народу над другим. В Україні наш ворог і ворог усього людства — імперіялістична Москва винищує все наше, національне, самобутнє. А людську гідність нівечать брутальні накази комуністичної монопартії, не допускаючи ні до вільного вислову думки, ні до будь-якої незалежної творчости. Москва у своєму русифікаторському наступі намагається усунути всякі сліди великої минувшини українського народу, а себе виставляє як представника нібито єдиної творчої, передової нації.

Москва насамперед пробує спотворити українську історію, зробити з її героїв ворогів народу, і на місце наших героїв поставити своїх. Те саме в світі ідей, де витворені століттями українські ідеали Москва намагається заступити своїми.

Ніяка держава не може існувати без власних національних ідеалів; їх не має створена Москвою Українська ССР, і тому це твориво скрізь, у своїх і чужих, не викликає жадної поваги.

Україна, така багата історичними та культурними традиціями, родючістю своєї землі і працьовитістю своїх людей, заслуговує на кращу долю, на те, щоб бути одною з передових країн Європи не тільки в продукції сталі й хліба, але й у сферах думки, ідей, науки, мистецтва. А як же вона може бути передовою, зокрема в науці, коли майже всі її наукові журнали видаються мовою окупанта.

Ми у вільному світі мусимо зберегти і розвинути ті ідеали і культурні надбання, які винесли з України, і передати їх нашим дітям та всім, кому дорогі ідеали волі. Своєю працею ми мусимо охопити всі ділянки нашого життя — церковні і політичні справи, виховання молоді і творення нових кадрів інтелігенції, всі роди культурної творчості і духові справи, економіку, і суспільну опіку — все, що потрібне для розвитку нормального суспільства. Зайнявши відповідні позиції, ми зможемо значною мірою допомагати своєму народові в його визвольній боротьбі, організуючи під гаслами волі для України і всіх уямлених Москвою народів єдиний фронт вільних націй для ліквідації тоталітарного московсько-большевицького режиму.

Сучасний демократичний світ, що стоїть на засадах індивідуальної і національної свободи, на пошануванні прав народів і людини, дає кожній групі належне місце, відповідно до її сили й вартості. У цьому світі нам дано змогу всебічно виявляти наші національно-духові творчі особливості і нашу культуру. Це тільки в тюрмі народів — ССРП людина змушена мислити й діяти проти власного переконання, за накиненими їй директивами.

Збереженням і розбудовою нашої національної многотисячної духово-культурної спільноти, своїм життям, працею й зорганізованістю ми заперечуємо московську теорію „злиття націй“. Замість „злиття націй“ у московському виданні, ми проповідуємо і боремося за світ різних — великих і малих, але однаково вільних і рівних націй, які у вільній конкуренції ідуть шляхом поступу. Замість „злиття культур“, тобто накинення всім московської культури, замість однієї „спільної мови“, тобто мови московської, ми прагнемо буйного розвитку мов і культур усіх народів, що підноситиме їх і кожну людину на щораз вищий духовий щабель. Замість сірого життя під диктатом тиранії, ми боремося за глибину і всебічність вільної творчості.

В Україні народ трудиться і творить, крок за кроком іде вгору і в найтяжчих умовах, під постійними ударами московського імперіялізму, змагається за рівне місце в колі вільних народів.

У вільному світі ми маємо необмежені можливості творити для себе індивідуально, для українського народу, для людства. І ми повинні ці можливості всебічно використати, щоб роля еміграції в історії України залишилась

світлою сторінкою. Власне, для цього Світовий Конгрес Вільних Українців (СКВУ) дає огляд наших здобутків і наших сил, щоб заманіфестувати наші прагнення, наші принципи і нашу готовість жертвувати всім для досягнення найвищого ідеалу українського народу.

Наш Конгрес одноголосно прийняв такі рішення:

1. Посилувати й розвивати самостійницьку визвольну дію української еміграції в кожній ділянці нашого життя, щоб досягти чимраз кращі позиції для допомоги українському народові в його боротьбі за визволення.
2. Сприяти всім консолідаційним заходам українських громадських і політичних сил на базі самостійницької визвольної концепції.
3. Закликати всіх українців включитися в зорганізоване життя, підтримати всі крайові центри та організації і сконцентрувати всі сили для здійснення наших основних завдань.
4. СКВУ закликає всі українські організації поза межами України скріплювати й поглиблювати їх роботу, творити нові сили, вирошувати нові кадри працівників та приєднувати до активної дії всі ті сили і групи, що стоять осторонь зорганізованого життя. Ніякі церковно-релігійні, територіяльні чи політичні різниці не можуть стояти українцям на перешкоді у виконванні їхніх обов'язків супроти Батьківщини.
5. Виявляти якнайбільшу дбайливість у вихованні молоді в українському дусі. Це стосується не тільки шкіл і інших виховних закладів, а передусім самих батьків.
6. Дбати про те, щоб чимраз більше наших матеріальних вартостей перетворювалося на духові. Співвідношення цих вартостей у нас ще далеко не пропорційне до наших спроможностей.

До виконання всіх цих закликів і постанов, у 50-рі роковини національного, політичного і державного відродження українського народу, кличе Вас, Дорогі Земляки, Світовий Конгрес Вільних Українців! Хай же нашим незмінним гаслом і непохитною настановою буде:

З вірою в Бога жити — творити — боротись!

П Р Е З И Д І Я
СВІТОВОГО КОНГРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

